

چاپ دوم

فرزاندو پسوا

کتاب دلواپسی

ترجمه جاھد جھانشاهی

«کتیبی بی ئوقرہی» دہ قیگی بی دہ رہست

سہ عید سلیمانی
(کەرەج)

«هەندیک لە مرۆڤەکان لەبەر بێ
وازی، خەریکی کار کردن، منیش
جارناجاری چونکە وتەبەگم بۆ گوتن
نبیە، دەنوسم، خۆم لەو خولیا یانەدا
نوقم دەگەم کە وێدەچێ هەر کەسێک
توانایی بێرکردنەوێ هەبێت، خۆی
تییاندا نوقم بکات. خۆم لە
نوسیندا بزر دەگەم، چونکە دەتوانم
بە نوسینی پەخشان خولیاکانم
گەشە پێ بدەم.»

زۆر جار لە ئەم لا و ئەولا و لە ئەم
و ئەو گوتییستی ئەو قسانە دەبین
کە رێ و شوپن و چوارچێوە بۆ کاری
هونەری، بەتایبەت بۆ نوسین
دادەنێن و یاسای سەپۆسەمەرە بۆ
نوسەران دەستنیشان دەکەن.
زاراوەگەلیکی وەک «خزمەت کردن
بە زمان و ئەدەبیات»،
«بەرپرسیاریەتی رۆشنبیرانە»،
«ویژدانی ئینسانی» و... تاد، لەو
وشە و پرستە هەزارباتانەن کە گۆی و
زەینی ئیمە ی پێ گۆش کراوە، بە
رای من پووشیک ناھێن.

«لە بێرۆگەگەلیکی وەک «ئەرکی
هاوولانیان»، «یەکیەتی»،
«مرۆڤایەتی» و شتانێ دیکە ی لەم
شیئوویە، وەک دەفرێکی پڕ لە
گەندوگوو کە لە پەنجەرەبەگەو بە

سەرمدا هەلپێژن، بێزارم.»
نوسین، یان کاری هونەری،
پیش هەموو شتیکی خولیا و
هەولێکی تاکە کەسیانە یە و بە هیچ
زاراوە و ریتسا و چوارچێوە و
دوچاریش بە پێوەندی هیچ
مرۆڤێکی دیکە وە نەبەستراوەتەو.
کەسێک خەریکی وەرزشە، یەکی
دی ئیوارانی بە دۆمینه لە ناو
چاخانەبەگدا تێپەر دەکات و
یەکیک تا نبووەشەو سەرئەجی فیلمی
ئاوێکی تەلەفزیۆنەکان دەدات و
ئەوی دی تا کۆتایی ژبانی
کۆلانگەری شارانە. منیش
دەنوسم، چونکە حەزم لێیە،
چونکە وەک سەرچەم مرۆڤەکانی
دیکە دەمەوێ کاریک بکەم،
تەنانەت ئەگەر ئەو کارە هیچ کار
نەکردن بێ و بێ واز و بێ جوولە
لەسەر قەرەوێڵەبەگ بە گازەرای
پشتدا بکەم، تەنانەت توانایی
بێرکردنەوێش نەبێت.

«کتیبی بی ئوقرہی»
نوسراوەیە کە لەسەر خولیا ی
تاکە کەسیانە ی نوسین. دەقیگە بە
بێ هەست کـردن بە هیچ
بەرپرسیارییەتیکی هاتۆتە سەر
کاغەز. «فیراندۆ پەسوا» بە

دریځایی بیست سال و به کاوه خو و به مهیلی خو، به شه کورت کورته کانی نهو کتیبه نووسیوه. دهغه کان پیش هه موو شتیک روانینی (په سوا) ن بو سه رجهم ره هنده کانی «ژیان» و «بوون»، روانینیکی نازاد و بی چوارچیوه، ههروهک نهوهی په سوا نهو دهقانهی هه ته نیا بو خو نووسیویت و دلنیا لهوهی که هیچ کهسی دیکه چاوی پییان ناکه ویت. چما بو نهوه نووسراون که نووسه ترسی بوویت لهوهی که رژیکی له بیری بچیتهوه روانینی سه بارهت به فلان دیارده له جیهاندا چونه، واته نووسینیک له ترسی فهراموشی و ههولتیک له هه مبهر شالای له بیرچونه وهدا، به لام سه ره پرای نهوه په سوا دهلی: «نووسین، واته فهراموش کردن. نه ده بیات دل بزوتترین شیوهی له بهرچاونه گرتنی ژبان». نهو ژبانیهی که نهو ده یه وی فهراموشی بکات و بایه خی بو دانه نیت، هه مان ژبانیهی که تژی کراوه به زاروه بی که لک و بی بایه خه کان، هه ربویه ش په سوا چاره یه کی دیکه ی نییه جگه له فهراموشی و له بیر کردن، به لام له هه مان کاتدا و له رتی نووسینه وه له دنیا ی ده قدا، ژبانیکه دیکه ده خولقی نی و جیهانیکه دیکه ده ئافرتنی که ته نیا و ته نیا هی خو به تی و له ویدا له جیاتی زاروهی پروبوچ و بی ناوهروک، خولیا ده ور ده گپیت.

من لام وایه زوره ی هه ولته هونه ربیه کانی مرؤف لهو ههسته دلته زینه وه سه رچاوه ده گرن، واته مه ترسی فهراموشی که نه مه ش

ههست و کرده یه کی له سه داسه ده غه ربزبانیه یه و پیوه ندی به دیوی ده ره وهی مرؤفه وه نییه، هه ربویه ش بی به ربیه له هه رجوره بهرپرسیاریه تیکه نه خلاقی و کومه لایه تی و... تاد. هه لسه که وتی مرؤف له پیوه ندی له گه ل هونه ردا له ده ره وه به سه ریدا ناسه پیت، به لکو له ناووه ته شه نه ده کات و چالاکیه کانی ده ته نیته وه و دواچار ده بکاته کرده یه کی له سه داسه د تاکه که سیانه که ئوخژن و سوکنایی بی ده ره سستی پی ده به خشیت، هه ربویه ش منه تباری هیچ زارویه کی قسه به، به لام بی ناوهرؤکی دنیا ی ده ره وه نییه.

کتیبی بی ئوقره یی دوا ی په نجا سال له مه رگی نووسه ر چاپ کرا، به لام هه ر که خوتندرایه وه ناوی نووسه ر که وته ناو ناوان. ده قیک که بووه هوی نهوهی ناویانگی نووسه ر چهند قات زیاد بکات و بیکاته هونه رمه ندیکه بی سنور له ئاستی جیهاندا. بوچی؟ به هوکاریکه زور ساده. نووسه ر به بی گویدان به هیچ چه شنه رتسا و رتیبازیکه نه ده بی و هونه ری و به بی هه لوتسته بو هه ر جوړه قسه و قسه لؤکیک، بو خولیا و دلی خو نووسییت و وهک هه ر مرؤقیکی دیکه ی نه م جیهانه خه ریکه کاریکه.

نووسه ر ده لی: «چونکه و ته یه کم بو گوتن پی نییه، ده نووسم.» راست ده کات. نهو خه ریکه زور بلایی نییه. له بی ده نگی و سوکنایی خویدا ده نووسییت. وشه کانیشی نه وانن که من و تو و هه زاران خوتنه ری نه م جیهانه مرؤقانه یه

سه رسام ده کهن.

په سوام بویه خو ش ده ویت، چونکه له م کتیبه دا تا سه ر ئیسقان نووسه رتیکه رووراسته و ته نیا و ته نیا بو «بی ئوقره یی» خو نووسییت.

سه رچاوه:

پسوا، فرناندو، کتاب دلواپی، ترجمه جاهد جهانشاهی، تهران: نگاه، ۱۳۸۴.